

מאורות אל העבר

יג תמוז תשל"א | 06/07/1971

לשאת את עמם (יצחק טבנקין)

הוא היה מעולי העלייה השנייה, ממייסדי כינרת ועין חרוד, שותף בהקמת ארגון השומר, גדוד העבודה, תנועת החלוץ ותנועת העבודה הציונית. אבל מעל הכול, הוא היה הקול הקורא להגשמה. סיסמתו "לשאת את עמם", הפכה לדרך החיים של תנועתו, תנועת הקיבוץ המאוחד בימי המנדט הבריטי ובשנותיה הראשונות של המדינה. בשם סיסמה זו פעלו תלמידיו של יצחק טבנקין להקמת יישובים ומפעלי חינוך. בשמה גם דחף טבנקין להקמת הפלמ"ח, שלוחמיו ראו בו את מורם ורבים. טבנקין יזם את השילוב בין "עבודה והתיישבות", שאפשר את נוכחות הפלמ"ח בקיבוצים. הוא האמין עד שנותיו האחרונות ברעיון הסוציאליסטי, ודגל בברית בין ישראל לברית המועצות, תוך שהוא מסתייג מיחסה ליהודים ולציונות. במקביל, תמך טבנקין בגישה אקטיבית במאבק על הארץ, וטען כי "הכוח הוא תנאי מוקדם לצדק... ובלעדיו לא יועיל כל מוסר שבעולם". טבנקין, איש ארץ ישראל השלמה, שהתנגד בכל כוחו לרעיונות חלוקת הארץ משנות השלושים ועד ימיו האחרונים, נפטר בי"ג בתמוז תשל"א (6.7.1971) והונצח ביישוב ייט"ב (יד יצחק טבנקין) שבבקעת הירדן, ובמכון המחקר "יד טבנקין" של התנועה הקיבוצית.

מאת לא ידוע - [1], נחלת הכלל ויקיפדיה

